

2509 27. Jan. 1892: 2. Beh. af Lovf. om Statsbanedriftens Ordning. 2510

tægtssummen. Ja, det er ganske rigtigt, men deraf kan man ikke udlede, at Resultatet burde være bedre. Man kan maaſte deraf udlede, at vore Takster ere billigere end andre Landes, og dette er der Sandhed i. Ja, deri ligger efter den ærede Ordførers Mening Fejlen, men jeg tror ikke, at andre ere enige med den ærede Ordfører deri. Saa siger den ærede Ordfører: Tænk, hvilke gyselige Summer der staa i vore Jærnbaner — den ærede Ordfører sagde 160 Mill. Han forargedes saa over, at man har faaet noget ud rangeret Materiel affrevet. Maa jeg herved minde om noget, der foregik her i Tinget for nogle Aar siden, og som vistnok nogle ærede Medlemmer erindre — det er ikke saa længe siden. Da et Medlem af Folketinget, som tidligere havde været Indenrigsminister og ogsaa Finansminister og Konsejlspræsident, nemlig Monrad, under Behandlingen spurgte den højtærede Finansminister, hvad er dette for en Post, Finansministeren har der paa sit Regnskab? Jeg finder her Jærnbanevogne, Lokomotiver og saadant noget, Stationsudvidelser, nogle Skinner i Gentofte tagne til Indtægt paa Statsregnskabet, og de skulle herester forrentes. Er der nogen Mening deri? — Saa svarede Finansministeren — om ikke just med de samme Ord, saa var det dog Meningen: Ja det er noget underligt noget, men det er nu en Gang Stik og Brug. Jeg nævner dette for at minde om, hvorledes Forholdet er. Det er saaledes, at alt, hvad der bevilges aarligt til Jærnbaner af Skinner og Materiel, bliver opstillet som en Kapital, Jærnbanen skal forrente. Men selvfølgelig maa man ogsaa affrive ud rangeret Materiel. Skulle vi haade bøde for det, vi saa, og lade være at kvittere for det, vi afgive, saa vilde det dog være for urimeligt! Paa den Maade komme vi op til de 160 Mill., og dem forlanger man saa, vi skulle forrente. Vi ere for øvrigt stærkt oppe imod at forrente dem med 2 pCt. I mange Aar har det været krævet her i Tinget, at det, man skulde bringe det op til, var at forrente Banerne med 2 pCt., og hvis Rævinteren ikke bliver for haard, saa ville vi i Aar komme omtrent til det Beløb. Altsaa, naar den ærede Ordfører udtalte sig saa haardt i den Anledning, ved jeg ikke, om han er i Overensstemmelse med dette Ting,

det vil i alt Fald være mig noget nyt. Det er noget, jeg ikke ventede at høre. Den ærede Ordfører sagde: Ja, man har nedsat Taksten, og det har straks betalt sig, og saa hænger den ærede Ordfører sig i Indtægtstallene. Men dette er aldeles intet Bevis for, at det har betalt sig, det kan man slet ikke uddrage deraf. Det afhænger ogsaa af, om man ikke saa har flere Tog-gange og større Personale, thi hvis det ogsaa har givet større Udgifter, betyde Indtægtssummerne i og for sig ingen Ting, der maa langt grundigere Under-søgelse til, inden man kan overse dette Spørgsmaal. Den ærede Ordfører havde Øyst til at sammenligne vort Land f. Eks. med Norge, men det kan ikke gaa, selvfølgelig. Man maa her bl. a. have i Erindring Landenes naturlige Bestaffenhed og geografiske Beliggenhed. Naar man har et stort Indland for sig, som er henvis til Benyttelse af Jærnbanen, forholder det sig anderledes end med et Øland som vort, hvor hele Transporten til Nordjylland, ja ogsaa til Midtjylland om Sommeren og for en stor Del om Vinteren gaar ad Søvejen, saa kan man ikke forlange, at Jærnbanerne skulle drives tilsvarende og betale sig tilsvarende med en Fastlandsjærnbane. Desuden maa man huske paa Bestaffenheden af vore Produkter, hvis Transport er baade vanskelig og dyr: Mælkeprodukter, Dyr, Æg, alt saadant noget, er det overmaade vanskeligt at transportere, og de skulle transporteres saa hurtig, billig og hyppig som muligt. Andre Lande derimod, som have grove Produkter, Jærnprodukter, Lømmeprodukter o. s. v., kunne transportere disse lejlighedsvis og langsomt og behøve et grumme lille Personale, medens vi behøve et stort og stor Aft-paagivenhed. Det gaar ikke an saaledes uden videre at gaa hen og sammenligne det ene med det andet. Dertil kommer den Ting, at vort Lands Beliggenhed gør jo, at vi have de dyre Søfartsforbindelser. Den ærede Ordfører mente, at disse Søfartsforbindelser skulde drives saaledes, at de betalte sig. Ja, skulle vi til det, bliver det et stort Unde for Trafikken. Men vi have disse dyre Søfartsforbindelser (Berntsen: Det er en Misforstaaelse). Ja, er det Tilfældet, er det en ubetydelig Misforstaaelse, den kan den ærede Ordfører klare, naar han